

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE  
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

# SERVICII DIGITALE- INIȚIATIVE DE REGLEMENTARE

---

septembrie 2021

*Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.*

*Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.*

*Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa: <http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2021>*

---

**Documentare și sinteză: Vlad Drăguș**  
Expert Parlamentar - Direcția studii și documentare legislativă  
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București  
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070  
E-mail: doc@cdep.ro

## CUPRINS

|                                               |    |
|-----------------------------------------------|----|
| INIȚIATIVE LA NIVELUL INSTITUȚIILOR UE .....  | 4  |
| REGLEMENTĂRI DIN STATELE MEMBRE ALE UE .....  | 7  |
| AUSTRIA .....                                 | 7  |
| ESTONIA .....                                 | 8  |
| FINLANDA .....                                | 8  |
| FRANȚA .....                                  | 10 |
| GERMANIA .....                                | 11 |
| LITUANIA .....                                | 11 |
| PROPUNERI DE REGLEMENTARE ÎN ALTE STATE ..... | 13 |
| REGATUL UNIT .....                            | 13 |
| SUA .....                                     | 14 |
| BIBLIOGRAFIE .....                            | 16 |

## Inițiative la nivelul instituțiilor UE

În cadrul instituțiilor Uniunii Europene, în categoria de servicii digitale sunt incluse o largă gamă de servicii online, de la pagini de internet la infrastructură de internet sau platforme digitale. În prezent, principalele inițiative de reglementare în domeniul serviciilor digitale se regăsesc la nivelul instituțiilor UE, două astfel de inițiative fiind la stadiu de propunere legislativă, mai exact: [Regulamentul privind o piață unică pentru serviciile digitale](#) (Actul privind servicii digitale) și [Regulamentul privind piețe contestabile și echitabile în sectorul digital](#) (Actul legislativ privind piețele digitale).

Comisia Europeană spune despre Actul privind serviciile digitale că are ca scop: adaptarea normelor de drept comercial și civil pentru entitățile comerciale care își desfășoară activitatea online” solicită mai multă echitate, transparență și responsabilitate în ceea ce privește procesele de moderare a conținutului serviciilor digitale, asigurând respectarea drepturilor fundamentale și garantând o cale independentă de atac în justiție. Rezoluția include, de asemenea, solicitarea unui mecanism detaliat de „notificare și acțiune” care să abordeze conținutul ilegal, norme cuprinzătoare privind publicitatea online, inclusiv publicitatea specifică, și care să permită dezvoltarea și utilizarea contractelor inteligente. Rezoluția fără caracter legislativ referitoare la „Actul legislativ privind serviciile digitale și aspectele legate de drepturile fundamentale” subliniază necesitatea clarității juridice pentru platforme și utilizatori, precum și respectarea drepturilor fundamentale, având în vedere dezvoltarea rapidă a tehnologiei. Aceasta atrage atenția asupra nevoii de adoptare a unor norme armonizate pentru combaterea conținutului ilegal online și pentru exonerarea de răspundere și moderarea conținutului. Rezoluția include, de asemenea, responsabilități clare în materie de raportare și transparență pentru platforme și autorități.

Actul privind serviciile digitale are ca scop reglementarea serviciilor de acest fel, indiferent dacă sunt stabilite în interiorul sau în afara UE, care furnizează servicii intermediare, cum ar fi servicii de streaming, servicii de cache, servicii de găzduire a conținutului (utilizatori, utilizatori de afaceri, consumatori, persoane fizice și persoane juridice care utilizează serviciile intermediare) care au sediul, o unitate sau reședința în UE. Definițiile furnizorilor de servicii au rămas aceleași ca și în [Directiva privind comerțul electronic](#).

Propunerea de regulament conține obligații speciale pentru site-urile care găzduiesc conținut și acționează ca platforme online, și le interpretează ca pe o categorie specială de platforme online, definind astfel de servicii de găzduire după cum urmează:

„Platformele online sunt furnizori de servicii de găzduire care stochează și pun la dispoziția publicului informații la cererea unui destinatar/utilizator al serviciului, de ex. piețe online, magazine de aplicații, platforme economice colaborative și platforme de socializare. Cu toate acestea, dacă stocarea sau punerea la dispoziția publicului a informațiilor este o caracteristică minoră și auxiliară a unui alt serviciu și nu poate fi utilizată fără acel alt serviciu din motive obiective și tehnice, serviciul nu se califică ca platformă online. În această categorie intră secțiunea de comentarii dintr-un ziar online sau servicii de e-mail și mesagerie privată.”

Platformele online foarte mari sunt platforme online care își furnizează serviciile către un număr de cel puțin 45 de milioane de destinatari activi lunari pe teritoriul UE. Lista platformelor online foarte mari este publicată în Jurnalul Oficial al UE.

Obligațiile care ar urma să fie introduse de cele două acte, aplicabile tuturor platformelor care prestează servicii digitale sunt după cum urmează:

- să pună la dispoziția autorităților informații atunci când le sunt solicitate. Această obligație se referă în special la gestionarea conținutului ilegal pe care l-ar putea conține o platformă. Atunci când o autoritate va soma platforma să ia măsuri împotriva unui astfel de conținut, platforma va trebui să informeze autoritatea despre măsurile întreprinse în acest sens, fără întârzieri nejustificate;
- să stabilească puncte de contact și reprezentanți legali. Platformele vor trebui să faciliteze comunicarea cu autoritățile prin crearea unui post permanent care se va ocupa cu acest dialog. De asemenea, platformele vor trebui să aibă un reprezentant legal în fiecare stat UE, unde își desfășoară activitatea, și care ar putea fi tras la răspundere pentru eventualele situații în care nu sunt respectate prevederile directivelor (a legilor de transpunere ale acestora);
- să pună la dispoziție informații clare despre termenii și condițiile cu care operează. Este vorba în special despre detalii tehnice despre algoritmi folosiți și despre politicile platformei privind gestionarea conținutului.
- să publice un raport anual de transparență. Rapoartele respective trebuie să includă și măsurile luate în urma notificărilor primite de la autorități

Potrivit Actului privind piețele digitale, o platformă digitală va fi considerată ca fiind „gatekeeper” dacă:

- are un impact semnificativ asupra pieței interne a UE;
- operează unul sau mai multe servicii importante către clienți/utilizatori;
- are o poziție consolidată și durabilă în operațiunile sale.

În timp ce propunerea de Act privind piețele digitale stabilește aceste praguri pentru presupunerea că un furnizor este un gatekeeper, acesta permite, de asemenea, Comisiei

Europene să desemneze statutul de gatekeeper și pe baza altor criterii suplimentare care pot fi considerate ca fiind relevante.

Până la adoptarea acestor acte normative avem însă incidența unei Directive adoptate în 2018, [Directiva 2018/1972](#) care stabilește un Cod european al comunicațiilor electronice. Termenul de transpunere a fost decembrie 2020, însă cele mai multe state membre nu au reușit să adopte actele de transpunere necesare, astfel încât la nivelul anului 2021, [Comisia Europeană a inițiat proceduri de infringement](#) pentru 24 dintre statele membre pentru neîndeplinirea obligației de transpunere a Directivei în termen. În prezent, Comisia Europeană a recomandat statelor membre să se abțină în legiferarea din domeniul serviciilor digitale, pentru a putea implementa concomitent și unitar, regimul propus de cele două regulamente. De altfel, în nota de fundamentare a Actului privind serviciile digitale, este precizat că baza pe care se vor aplica noile norme este stabilită deja prin [Directiva 2009/24/CE](#) privind protecția juridică a programelor pentru calculator, transpusă la acest moment în statele UE.

Parlamentul European a adoptat la rândul său două rezoluții privind propunerile de Regulamente:

[Expunerea de motive](#) a propunerii referitoare la „Actul legislativ privind serviciile digitale: „îmbunătățirea funcționării pieței unice” pledează în favoarea unei reforme ambițioase a cadrului juridic existent al UE privind comerțul electronic, cu menținerea, însă, a principiilor de bază ale regimului de răspundere prevăzut de acesta, respectiv interzicerea monitorizării generale și clauza privind piața internă, pe care le consideră în continuare valabile. Confirmând obiectivele Directivei privind comerțul electronic, rezoluția lansează un apel la întreprinderea de măsuri care să se axeze pe protecția consumatorilor, prin includerea unei secțiuni detaliate privind platformele multilaterale online, și să asigure încrederea consumatorilor în economia digitală, respectând în același timp drepturile fundamentale ale utilizatorilor. Rezoluția pledează, de asemenea, pentru adoptarea de norme care să stea la baza unui mediu digital competitiv în Europa și consideră că Actul legislativ privind serviciile digitale poate servi drept exemplu și punct de plecare pentru elaborarea unor standarde mondiale în domeniu.

În preambulul propunerii de „Act legislativ privind piețele digitale: adaptarea normelor de drept comercial și civil pentru entitățile comerciale care își desfășoară activitatea online” pledează pentru o mai mare echitate, transparență și răspundere a procedurilor de moderare a conținutului serviciilor digitale, cu respectarea drepturilor fundamentale și garantarea unei căi independente de atac în justiție.” Rezoluția solicită totodată instituirea unui mecanism detaliat de notificare și acțiune prin care să se combată conținutul ilegal, adoptarea unor norme cuprinzătoare privind publicitatea online, inclusiv privind publicitatea țintită, precum și crearea condițiilor favorabile pentru dezvoltarea și utilizarea contractelor inteligente.

Cu toate că în momentul de față se așteaptă inițiativa din partea instituțiilor UE pentru a începe reglementarea serviciilor digitale, unele state membre au legiferat anumite aspecte ale gestionării serviciilor digitale, dintre care, după cum se va putea observa, unele chiar în același spațiu de legiferare pe care îl vor aborda și cele două regulamente.

## Reglementări din statele membre ale UE

### Austria

Austria este unul dintre puținele state UE care au elaborat reglementări clare privind serviciile digitale înaintea actelor elaborate la nivelul instituțiilor UE.

Cel mai important act normativ în acest sens este [Legea federală privind măsurile de protecție a utilizatorilor de pe platformele de comunicații](#). În Secțiunea a 3-a a legii sunt prevăzute anumite obligații pentru furnizorii de servicii, denumite în contextul legii ca „servicii ale societății informaționale”. Secțiunea sus-menționată prevede: „Furnizorii de servicii trebuie să stabilească o procedură eficientă și transparentă pentru tratarea și procesarea rapoartelor privind conținutul presupus ilegal disponibil pe platforma de comunicații. (2) O astfel de procedură trebuie concepută în așa fel încât utilizatorii să poată să dispună de funcționalități într-un mod facil, disponibil constant și ușor de gestionat pe platforma de comunicații.”

Secțiunea a 4-a reglementează și un raport pe care platformele trebuie să îl elaboreze periodic : „Furnizorii de servicii sunt obligați să elaboreze un raport anual și, la fiecare șase luni, în cazul platformelor de comunicații cu peste un milion de utilizatori înregistrați, despre modul în care sunt tratate sesizările despre presupusul conținut ilegal. Raportul trebuie să fie transmis autorității de supraveghere cel târziu la o lună de la sfârșitul perioadei înregistrate în raport și, în același timp, pus la dispoziție pe site-ul companiei, astfel încât să poată fi găsit cu ușurință.”

Secțiunea a 8-a a legii reglementează statutul autorităților de supraveghere: „(1) Autoritatea de supraveghere în sensul prezentului act federal este autoritatea de comunicații din Austria stabilită în conformitate cu Secțiunea 1.

(2) Sprijinul administrativ în problemele acestei legi federale și funcția biroului de reclamații revin [RTR-GmbH](#) sub responsabilitatea directorului general pentru departamentul media.

(2a) Ca parte a raportului de activitate care urmează să fie întocmit, autoritatea de supraveghere, cu sprijinul biroului de reclamații, trebuie să evalueze eficiența măsurilor

și obligațiilor de conduită prevăzute în acest act federal și evoluțiile în acest sens în cei doi ani calendaristici precedenți.”

## Estonia

Parlamentul estonian a aprobat anumite modificările la [Legea estoniană privind proprietățile publice](#) la 12 mai 2021, noile norme intrând în vigoare la 1 iunie 2021. În conformitate cu noile modificări, toate programele informatice pentru care drepturile de proprietate sunt deținute de către stat (entități publice), integral sau parțial, ar trebui să fie puse la dispoziția publicului.

În conformitate cu noile norme, autoritatea care deține programul respectiv decide asupra modului în care urmează să fie pus la dispoziția publicului informații precum:

- descriere a software-ului care urmează să fie pus la dispoziție în vederea utilizării;
- condițiile de utilizare.

Deși administrația publică din Estonia a lansat multe proiecte de software guvernamentale sub o licență open-source, până de curând acest lucru nu a fost imperativ din punct de vedere legal, ci se stabilea prin decizie individuală. [Obiectivul de legiferare Estoniei](#) s-a concentrat pe atingerea unui grad mai mare de interoperabilitate, de exemplu prin interoperabilitatea sistemului de informații de stat: dezvoltarea cadrului software și cadrul național de interoperabilitate al sistemului informațional de stat, fără a favoriza în mod explicit software-ul cu sursă deschisă.

## Finlanda

În Finlanda este în vigoare [Legea privind serviciile digitale](#), actualizată până la nivelul anului 2021.

Scopul acestei legi este de a promova disponibilitatea, calitatea, securitatea informațiilor și accesibilitatea serviciilor digitale și, astfel a asigura accesul egal al tuturor la serviciile digitale. Legea transpune prevederile [Directivei \(UE\) 2016/2102](#) a Parlamentului European și a Consiliului privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public.

În sensul legii:

- 1) site web înseamnă conținut textual digital, fișiere, imagini, formulare și alte informații reproductibile care pot fi identificate de un nume de domeniu, care sunt disponibile într-o rețea de calculatoare cu diferite terminale și software-ul conținut de acesta;
- 2) „ aplicație mobilă ” înseamnă aplicația software concepută și dezvoltată pentru a fi utilizată de public pe dispozitive mobile precum smartphone-uri sau tablete;
- 3) serviciu digital înseamnă un site web sau o aplicație mobilă și funcționalități conexe;

În Secțiunea a 4-a sunt descrise norme de întreținere a serviciilor digitale: „Autoritatea trebuie să proiecteze și să își întrețină serviciile digitale în așa fel încât să asigure securitatea, protecția datelor, capacitatea de descoperire și facilitarea utilizării. În plus, autoritatea trebuie să asigure compatibilitatea serviciilor sale digitale cu software-ul și conexiunile de telecomunicații utilizate în mod obișnuit. Autoritatea asigură disponibilitatea serviciilor digitale aflate sub responsabilitatea sa și a altor metode electronice de transmitere a datelor utilizate de autoritate, chiar și în timpul orelor de deschidere a punctelor de contact cu publicul ale autorității. Întreruperile în utilizarea serviciilor digitale și a altor metode electronice de transmitere a datelor trebuie să fie temporizate la un moment în care utilizarea lor este limitată. Perioadele de inactivitate trebuie comunicate în mod constant și accesibil publicului în prealabil. În timpul întreruperii, autoritatea publică instrucțiuni privind modul de soluționare a cazului lor într-un mod alternativ.”

Secțiunea a 5-a a Legii reglementează punerea la dispoziție a serviciilor digitale, după cum urmează: „Autoritatea va oferi tuturor cetățenilor posibilitatea de a trimite mesaje electronice și documente legate de nevoile lor comerciale utilizând servicii digitale sau alte mijloace electronice de transmitere a datelor. Autoritatea va oferi tuturor posibilitatea de a utiliza un serviciu de mesagerie în sensul Legii privind serviciile de administrare pentru tranzacții electronice sau o altă metodă de transmitere electronică a datelor, suficient de sigură pentru a primi mesaje electronice și documente de la autorități dacă autoritatea poate livra mesajul sau documentul electronic. În termenii și condițiile serviciilor sale digitale, autoritatea trebuie să indice cu exactitate mecanismul prin care toată lumea poate gestiona electronic contactul cu aceasta. Autoritatea poate restricționa temporar utilizarea serviciului digital a unor grupuri de utilizatori, dacă acest lucru este necesar pentru dezvoltarea sau testarea serviciului.”

Secțiunea a 6-a reglementează posibilitățile de identificare electronică a utilizatorului serviciului. În cadrul utilizării unui serviciu digital, o autoritate publică poate solicita identificarea electronică a utilizatorului, numai dacă este necesar să se asigure dreptul de acces la serviciu sau la conținutul de date personale ale acestuia sau informații privind aspecte de ordin juridic ale activității sale profesionale.

## Franța

La 24 august 2021 a fost promulgată [Legea privind respectarea principiilor Republicii](#). La a doua lectură a proiectului de modificare a Legii, care se referea la combaterea separatismului, Adunarea Națională a adoptat un text în baza căruia platformele vor fi obligate să „facă publice resursele pe care le alocă combaterii activităților ilicite” și să „pună în aplicare proceduri și să proporționeze resursele umane și tehnologice” pentru acest lucru. Legea franceză obligă platformele să desemneze un punct de contact pentru cooperarea cu autoritățile judiciare și administrative și pentru conservarea conținutului raportat și eliminat. De asemenea, este necesar un „sistem de raportare ușor accesibil și ușor de utilizat” pentru utilizatori și stabilirea statutului de „terță parte de încredere”.

Unul dintre amendamentele date formei inițiale, a avut ca scop să anticipeze parțial viitorul regulament european privind serviciile digitale . Un nou regim de moderare a conținutului ilegal este impus până la sfârșitul anului 2023, pentru platformele online (proceduri de procesare a cererilor legale, informarea publicului despre sistemul de moderare, evaluarea riscurilor etc.). Consiliul Superior al Audiovizualului va trebui să supravegheze procesele de moderare puse în aplicare de rețelele sociale, platformele de partajare video, motoarele de căutare etc. și poate pronunța sancțiuni financiare (până la 20 de milioane de euro) sau 6% din cifra de afaceri globală. [La art. 42](#) alin (4) al Legii este prevăzută și o obligație a platformelor de informare a publicului/utilizatorilor. (Platformele) Raportează publicului mijloacele puse în aplicare și măsurile adoptate pentru a lupta împotriva diseminării, către utilizatorii aflați pe teritoriul francez, a conținutului ilegal. Această raportare va fi făcută în conformitate cu norme stabilite de Consiliul Superior al Audiovizualului, și la o frecvență recomandată de acesta.

Comisia Europeană a [exprimat însă rezerve](#) față de noul act normativ francez, precizând că acesta este de natură să pericliteze aplicarea unitară dorită a viitoarelor acte europene.

Incidentă pentru serviciile digitale din Franța este și [Legea 2019-759 privind crearea unei taxe pe serviciile digitale și modificarea traiectoriei declinului impozitului pe profit](#). Această Lege stabilește un regim fiscal separat pentru entitățile juridice care activează în „sectorul digital”.

Art. 299.-I. introduce „O taxă datorată pe baza sumelor colectate de companiile din sectorul digital definite în cap. III, în schimbul furnizării în Franța, pe parcursul unui an calendaristic, a serviciilor definite în cap. II. II. Serviciile impozabile sunt:

1. Furnizarea, prin intermediul comunicațiilor electronice, a unei interfețe digitale care permite utilizatorilor să intre în contact cu alți utilizatori și să interacționeze cu aceștia, în special pentru livrarea de bunuri sau furnizarea de servicii direct între acești utilizatori. Cu

toate acestea, furnizarea unei interfețe digitale nu este un serviciu contra cost atunci când:

a) utilizatorii o folosesc pentru:

- conținut digital;
- servicii de comunicații;
- servicii de plată,

b) interfața digitală este utilizată pentru a gestiona următoarele sisteme și servicii: - sistemele de decontare interbancară sau decontarea și livrarea instrumentelor financiare; - platformele de tranzacționare - activități de consultanță privind finanțarea colectivă, și, dacă facilitează acordarea de împrumuturi, servicii de intermediere a finanțării participative;

- alte sisteme de conectare, menționate într-un ordin al ministrului economiei, a căror activitate este supusă autorizării și supravegherii unei autorități de reglementare în vederea asigurării securității, calității și transparenței tranzacțiilor implicând instrumente financiare, produse de economisire sau alte active financiare;

c) interfața digitală este destinată să permită achiziționarea sau vânzarea de servicii care vizează plasarea mesajelor publicitare.

## Germania

Reglementările privind serviciile digitale din Germania (de la nivel federal) au privit mai degrabă aspecte concurențiale. În 2021 a fost adoptat un amendament la [Legea de combatere a restricțiilor concurențiale](#), care viza aspecte ce țin de evaluarea pozițiilor pe piața serviciilor digitale a diferiților actori implicați. Amendamentul introduce o serie de elemente:

Criteriile de determinare a poziției dominante stabilite prin [secțiunea 18](#) în piață sunt completate de criteriile: (1) de acces la date și (2) putere de intermediere.

Criteriile cumulative de cauzalitate necesare pentru stabilirea abuzului de poziție dominantă sunt clarificate prin adaptarea [secțiunii 19 \(a\)](#).

Normele de apreciere privind puterea relativă pe piață ([secțiunea 20](#)) sunt modificate prin eliminarea excepției legată de IMM-uri (conform căreia numai companiile mici și mijlocii ar putea fi victime ale unui astfel de abuz) și introducerea conceptului de intermediere.

## Lituania

Lituania este printre statele care au avizat pozitiv proiectele actelor privind serviciile digitale și piața digitală, astfel încât așteaptă textele acestora pentru modificarea și completarea normelor de drept intern. Poate fi identificat însă, un act normativ cu incidență în ceea ce privește reglementarea serviciilor digitale, în Legea privind securitatea cibernetică a Republicii Lituania. [Art. 12 al Legii](#) menționate reglementează anumite aspecte legate de gestionarea serviciilor digitale de către entitățile cu activitate în securitatea cibernetică.

Administratorii de infrastructură informațională critică:

- 1) aprobă și prezintă Centrului național de securitate cibernetică planurile de gestionare a incidentelor cibernetice în infrastructurile de informații critice în conformitate cu planul standard de gestionare a incidentelor cibernetice în infrastructurile de informații critice aprobat de Ministrul Apărării Naționale;
  - 2) notifică furnizorii de servicii digitale în conformitate cu procedura stabilită în Planul național de gestionare a incidentelor cibernetice cu privire la impactul negativ asupra funcționării infrastructurii informaționale critice cauzat de întreruperi în sistemele de comunicații și informații ale furnizorilor de servicii digitale;
  - 3) testează funcționarea măsurilor prevăzute în Planul de gestionare a incidentelor cibernetice în infrastructurile de informații critice cel puțin o dată pe an și prezintă rezultatele testelor la Centrul național de securitate cibernetică în conformitate cu procedura stabilită în descrierea cerințelor organizaționale și tehnice de securitate cibernetică aplicabile entităților de securitate cibernetică;
  - 4) permite Centrului național de securitate cibernetică să implementeze și să gestioneze măsuri tehnice de securitate cibernetică în infrastructura informațională critică și să aplice măsuri tehnice pentru a evalua rezistența infrastructurilor de informații la incidentele cibernetice.
2. Entitățile care gestionează resursele informaționale de stat permit Centrului național de securitate cibernetică să implementeze și să gestioneze măsuri tehnice de securitate cibernetică în resursele informaționale de stat și să aplice măsuri tehnice pentru a evalua rezistența resurselor informaționale de stat la incidentele cibernetice.
- (3) Furnizorii de rețele publice de comunicații și/sau servicii de comunicații electronice disponibile public, trebuie să pună la dispoziție pe site-urile lor sau prin alte mijloace media, recomandări adresate publicului cu privire la măsurile de asigurare a securității cibernetice prin furnizarea de servicii de către furnizorii de rețele publice de comunicații.
  - (4) Furnizorii de servicii de găzduire a informațiilor electronice fac publice pe site-urile lor sau pe alte mijloace media recomandări către utilizatorii serviciilor de găzduire a informațiilor electronice cu privire la măsurile de asigurare a securității cibernetice atunci când utilizează servicii de găzduire electronică a informațiilor.

## 5. Furnizorii de servicii digitale:

1) fac publice pe site-urile lor web sau prin alte mijloace media recomandări adresate utilizatorilor de servicii cu privire la măsurile de asigurare a securității cibernetice atunci când se utilizează serviciile oferite de furnizorii de servicii digitale;

2) desemnează un reprezentant legal, care să fie responsabil pentru toate operațiunile desfășurate în spațiul UE. Acest reprezentant este numit dacă furnizorul de servicii digitale nu este stabilit într-un stat membru al Uniunii Europene. Reprezentantul trebuie să fie o persoană fizică sau juridică stabilită într-unul dintre statele membre ale Uniunii Europene în care sunt furnizate serviciile digitale. Autoritățile care pun în aplicare politica de securitate cibernetică au dreptul de a se adresa reprezentantului furnizorului de servicii digitale cu privire la îndeplinirea obligațiilor furnizorului de servicii digitale prevăzute în prezenta lege. Dacă un furnizor de servicii digitale numește un reprezentant pentru desfășurarea activităților în Lituania, se consideră că furnizorul de servicii digitale intră sub jurisdicția Lituaniei.

6. Dispozițiile prezentului articol (art. 12) nu se aplică întreprinderilor mici și microîntreprinderilor care furnizează servicii digitale în Lituania și/sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene.

## Propuneri de reglementare în alte state

### Regatul Unit

Regatul Unit a început să își creeze propriile reglementări în privința serviciilor digitale, nemaifiind supusă normelor de drept al Uniunii Europene. O serie de agenții cheie de reglementare din Marea Britanie (Autoritatea pentru concurență și piață (CMA), Biroul comisarului pentru informații, Autoritatea pentru conduită financiară și Biroul pentru comunicații) lucrează împreună pentru a oferi consiliere cu privire la strategia Regatului Unit pentru reglementarea piețelor digitale. Împreună, ei alcătuiesc Grupul de lucru (Task Force) digital al Regatului Unit, care a publicat la începutul anului 2020 [o serie de recomandări](#) privind piețele și serviciile digitale.

Regimul de reglementare propus de Grupul de lucru digital include un cod de conduită (cu reguli diferite pentru diferite tipuri de companii), intervenții pro-concurențiale (inclusiv soluții precum mobilitatea și interoperabilitatea datelor cu caracter personal) și regulamente consolidate de fuziune. Scopul comun al tuturor acestor propuneri ar fi supravegherea de către o nouă unitate a piețelor digitale. Regimul grupului de lucru vizează companiile digitale cu un „statut strategic al pieței” (SMS), care urmează să fie

determinat pe baza unei evaluări bazate pe diverși factori din piață. Acest lucru reflectă într-o oarecare măsură abordarea din strategia UE de a tempera acele companii percepute ca având o putere consolidată pe piață. Dar, spre deosebire de abordarea UE, grupul de lucru propune ca o astfel de evaluare prin SMS să fie aplicată activității specifice a unei companii, mai degrabă decât companiei în ansamblu.

Deși grupul de lucru digital are în vedere un regim pro activ și relații deschise și productive cu firmele SMS, acesta merge mai departe decât UE în sancțiunile propuse. Grupul de lucru recomandă guvernului britanic aplicarea unui regim de sancțiuni cu amenzi de până la 10% din cifra de afaceri globală.

## SUA

În Statele Unite ale Americii, reglementarea serviciilor digitale în ceea ce privește probleme concurențiale, financiare sau de infrastructură, intră sub competența statelor federale. În 2019 a fost depus pentru dezbatere un act normativ care propune reglementarea la nivel federal a serviciilor digitale, în ceea ce privește fondurile federale care pot fi alocate pentru dezvoltarea unor astfel de servicii. În prezent [Legea S. 848](#) este la supusă procedurilor de avizare și dezbatere în cadrul Congresului SUA.

În Secțiunea a 3-a a Actului sunt prevăzute normele generale care ar urma să guverneze fondurile respective: (a) Administratorul (fondurilor) poate acorda fonduri unui solicitant eligibil pentru a înființa sau a sprijini o echipă de servicii digitale.

(b) Formularul de aplicare- Un solicitant eligibil care dorește acordarea de fonduri pentru servicii digitale trebuie să depună o cerere în acest sens, care să conțină toate informațiile relevante solicitate de administrator.

(c) Prioritatea în acordarea fondurilor- Administratorul va acorda prioritate acelor solicitanți eligibili care nu au primit încă fonduri pentru servicii digitale, dacă:

(1) directorul executiv al entității eligibile și-a asumat și a demonstrat în acest sens, că poate să susțină proiecte de modernizare a tehnologiei și a furnizării de servicii publice;

(2) entitatea eligibilă a desemnat oficial un angajat (în sensul Actului, responsabil) care să aibă responsabilitatea pentru funcțiile legate de serviciile digitale ale entității, cum ar fi un director tehnologic, un director de inovație sau un director pentru servicii digitale și astfel de funcții sunt recunoscute ca fiind distincte de managementul și operațiunile tehnologiei informaționale tradiționale; sau

(3) entitatea eligibilă demonstrează capacitatea de a-și asuma un angajament în ceea ce privește furnizarea digitală a serviciilor publice în maniera pe care administratorul o consideră adecvată.

(d) Subvenții continue- Administratorul poate acorda o singură alocare suplimentară pentru servicii digitale unui solicitant eligibil care a primit anterior o alocare de fonduri pentru servicii digitale dacă acesta:

(1) a demonstrat o bună gestionare a furnizării digitale a serviciilor publice, inclusiv prin utilizarea fondurilor inițiale pentru servicii digitale; și

(2) descrie în mod clar proiectele guvernamentale de furnizare a serviciilor pe care le va desfășura în cadrul executării proiectului.

(e) perioada - Administratorul acordă fonduri pentru servicii digitale pentru o perioadă de doi ani.

(f) Continuitatea finanțării- În măsura în care este posibil, administratorul acordă fondurile pentru servicii digitale descrise la subsecțiunea (d) într-un mod care să asigure că nu există o întrerupere a finanțării între acordarea inițială și cea ulterioară.

(g) suma - Suma anuală va fi atribuită având ca parametri:

(A) populația deservită de solicitantul eligibil; și

(B) minim 200.000 dolari;

(2) maxim 2.500.000 dolari.

(h) Utilizarea fondurilor - Nu mai mult de 50% din suma primită în cadrul unei alocări pentru servicii digitale va fi utilizată pentru salariul membrilor echipei de servicii digitale.

## Bibliografie

### Uniunea Europeană

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?qid=1608116887159&uri=COM%3A2020%3A842%3AFIN>

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?qid=1608117147218&uri=COM%3A2020%3A825%3AFIN>

[https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/proposal\\_for\\_a\\_regulation\\_on\\_a\\_single\\_market\\_for\\_digital\\_services.pdf](https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/proposal_for_a_regulation_on_a_single_market_for_digital_services.pdf)

[https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/proposal\\_for\\_a\\_regulation\\_on\\_a\\_single\\_market\\_for\\_digital\\_services.pdf](https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/proposal_for_a_regulation_on_a_single_market_for_digital_services.pdf)

[https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP\\_21\\_206](https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_21_206)

### Austria

<https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20011415>

<https://www.rtr.at/startseite.de.html>

### Estonia

<https://www.riigiteataja.ee/akt/122052021002>

<https://joinup.ec.europa.eu/collection/open-source-observatory-osor/news/estonia-makes-public-software-public>

### Finlanda

<https://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/2019/en20190306>

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32016L2102>

### Franța

<https://www.legifrance.gouv.fr/jorf/id/JORFTEXT000043964778#:~:text=l.,de%20neutralit%C3%A9%20du%20service%20public.>

[https://www.euractiv.fr/section/economie/news/dsa-le-projet-de-loi-separatisme-accuse-de-court-circuiter-le-debat-europeen/?\\_ga=2.246676548.1351314657.1630587326-302511437.1630304927](https://www.euractiv.fr/section/economie/news/dsa-le-projet-de-loi-separatisme-accuse-de-court-circuiter-le-debat-europeen/?_ga=2.246676548.1351314657.1630587326-302511437.1630304927)

<https://www.legifrance.gouv.fr/jorf/id/JORFTEXT000038811588>

### Germania

[https://www.gesetze-im-internet.de/englisch\\_gwb/](https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_gwb/)

Lituania

<https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/15e540727ac211e89188e16a6495e98c>

Regatul Unit

<https://www.gov.uk/cma-cases/digital-markets-taskforce>

SUA

<https://www.congress.gov/bill/116th-congress/senate-bill/848/text>